

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CONTAINER, EEN VREEMD WOORD!

Komedie voor de jeugd

1880

door

EMILE JANS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1990

(N° 1864)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk Depot D/1990/220/63
ISBN 90-385-0059-9

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Emile Jans

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

Désiré Vanderpluimen, de vader
Zénobie, de moeder
Tina, de dochter
Wim, de zoon
Bernard, de vriend van Tina
Chocola, Bernards zuster
Boulevard Straatlopers, verenigingscollega van Désiré
Madame Straatlopers, zijn vrouw
Een zangeres
Twee achtergrondzangeresjes
Een nieuwslezer
Een kaartjesknipster
Commissaris Bierbuik
Agent Pitslamp
Agent Kleinlicht
De voorzitter van "Het Kapot Kanon"

KORTE INHOUD

In Antwerpen verdwijnt een container met electro-toestellen, terwijl even later enkele dezer gestolen goederen in het gezin Vanderpluimen opduiken door toedoen van dochters vriend, Bernard. Eén en ander leidt tot verwarring doch eind goed, al goed !

AANVANGSDECOR

Een gewone zitkamer met een paar kasten, een tafel, enkele stoelen, een divan waarop onopvallend een grote handdoek ligt en een radiotoestel...

POSITIE DER ACTEURS

Vader zit op de divan met het gezicht naar de zaal, doch hij is onzichtbaar doordat hij de krant wijd open houdt voor 't gelaat. Er kringelen rookwolkjes naar 't plafond, zodat het achter de krant lijkt of hij één of andere sigaar rookt.

Moeder staat te strijken aan de éne kant van de tafel, terwijl aan de andere kant zoon bezig is zijn huiswerk te maken. De dochter tenslotte ligt gewoon op de grond en leest een boek.

DE MUZIEK TER INLEIDING

Dit 'vredig' begintafereel wordt best vergezeld door zachte klanken, laten we zeggen: de instrumentale plaat "Stranger on a shore". De klanken der muziek mogen zelfs een halve minuut voordat het doek opengaat van start gaan. Zodra de plaat eindigt beginnen de gesprekken.

DESIRE : Zo'n stomme gazet kost elke dag twintig frank en ze schrijven bijna altijd hetzelfde. Rampen, ongevallen, diefstallen, overvallen en weggelopen saint-Ber... Saint-Berdings... (heeft ontzettende moeite om 't klaarlijkkelijke 'Saint-Bernard' uit te spreken.) ... Saint Bervoets... eh...

WIM : Saint Miljard, pa ?

DESIRE : Pas op, spotvogel ! Saint Bernards natuurlijk !

ZENOBIE : Wijsneus Wim !

DESIRE : Twintig frank voor nieuws dat ge elke dag ziet aankomen. Weet ge wat ? Ik ga die gazet afschrijven !

WIM : Afschrijven pa ? Daar is werk aan zulle. Dat zijn wel vierentwintig bladen.

DESIRE : Wim, uw werk jong ! (Wijst daarbij gebiedend met de vinger vanachter de krant, maar blijft nog steeds onzichtbaar.)

ZENOBIE : Allez Wim, laat die plagerijen ! Vader heeft groot gelijk. De gazet staat vol herhalingen van de dag tevoren. En als er nieuwe zaken in staan, zijn 't nog dikwijls leugens ook.

DESIRE : Hierzie, kettingbotsing in dichte mist op de E 40, post overvallen in Kuttekoven, container (spreekt uit : containe) met electro-apparatuur verdwenen in de haven van Antwerpen, drie saint-ber... (houdt zich plotseling in en vervolgt dan) eh... drie miljard gestolen in Brussel !

WIM : Maar drie ? Da's nog weinig voor Brussel !

(Het gesprek verstomt, en enkele seconden later begint de deurbel zogenaamd héél snerpend te rinkelen. Tina springt recht en roept)

TINA : Allemaal kalm blijven ! (paniekerig) Dat moet Bernard zijn.

WIM : Ne gewone of ne saint ?

(Tina loopt naar de deur, achter op 't toneel en opent ze. Héél uitbundig begroet zij Bernard, haar vrijer, die voor 't eerst op bezoek komt. Ineens keert Tina op haar stappen terug, terwijl Bernard achterblijft.)

TINA : (tot de huisgenoten in 't algemeen) 't Is Bernard, zeg ! Voor zijn eerte bezoek hier wil ik alleman vragen om hem op zijn gemak te stellen. (stemverheffend nu) VERSTAAN WIMPIE ?

(En inderdaad, een slungelachtig type komt slenterend de kamer binnen. Hij is gekleed in een keurig kostuum met wit hemd en stropdas. Zéér beleefd reikt hij iedereen 'n hand. Hij richt zich eerst tot vader Désiré, die nu wel verplicht is de krant opzij te leggen en... zich te tonen. Wat blijkt ? Désiré is getooid met een indiaanse pluimenhoed en rookt geen sigaar doch ... een heuse vredespijp. Niemand van de familie schijnt dit echter ongewoon te vinden en op de hoogte van de reden waarom, behalve de binnengekomen Bernard die dan ook raar om zich heen kijkt. Achteraf zal blijken dat Désiré lid is van een vredesbeweging waarvan de leden er een principieel genoeg in scheppen hun 'boodschap' dikwijls te demonstreren aan de hand van hun... pluimage !)

DESIRE : U moet Bernard zijn ! Welkom bij uw eerste bezoek hier. Ik heet Désiré Vanderpluimen. Maar zeg maar... (onderbroken door de zoon)

WIM : Simpele bison !

BERNARD : Aangenaam, mijnheer eh... (aarzelend) Vanderpluimen.

(Hierbij draait Bernard zich weg, en kan blijkbaar zijn lach niet inhouden. Désiré kijkt onnozel doch streng naar zoonlief en richt zich verder tot Bernard.)

DESIRE : Zeg maar pa, jongen. Da's 't simpelste.

BERNARD : Aangenaam, mijnheer pa !

(Bernard toont zijn goede manieren en bij de begroeting van moeder Zenobie pakt hij uit met een stijlvolle handkus, waarna hij zegt :)

BERNARD : Gefeliciteerd met uw prachtige dochter, mevrouw !

ZENOBIE : Is mijnheer soms vroedvrouw ?

WIM : Ik dacht al : die vent verbergt iets !

(Bernard is nu overduidelijk helemaal in de war, neemt Tina bij de arm en samen komen ze nu vlak voor de zaal staan, zogezegd buiten het gehoor van de anderen.)

BERNARD : Zeg Tina, uwe pa, wat mankeert die ?

TINA : Hoezo ? Niks zeker ! (Kijkt nu quasi verwonderd om naar Désire)

BERNARD : Jaaaar, zeg ! Is die al lang ziek ?

TINA : Ziek ? Ziek ? Pa is kernegezond jong !

BERNARD : Dat zal wel, meisje ! Maar ik bedoel: heeft ie er nog wel vijf ? (Maakt een licht gebaar van rechterwijsvinger naar het voorhoofd.)

TINA : Ah, gij hebt last van die pluimen ! Nu versta 'k het ! Dat zijn er zeker nog tachtig zulle ! Ik denk niet dat hij er al kwijt is. Misschien hier en daar één verloren, maar ge ziet dat hij er toch nog genoeg over houdt. Wat wilt gij feitelijk zeggen ?

BERNARD : Ik dacht, dat hij eh... eh...nou ja, ge weet wel... (Maakt nu héél duidelijk het 'vangend' gebaar met de rechterhand voor het gezicht zwaaiend.)

TINA : (Schalks lachend, alsof ze ineens alles door heeft) Welnee, Bernard ! Vader is lid van "Het Kapot Kanon", da's een vredesbeweging die ze hier in de stad opgericht hebben.

BERNARD : (schijnbaar opgelucht) Ah zo, en die pluimendinges, die indianenhoed is...

TINA : Hun demonstratieteken. (Klopt nu speels met de vuist op Bernards borstkas) Niet mee lachen zulle. Hij is er geweldig trots op ! Weet ge wat ?

BERNARD : Wat ? Wat ?

TINA : Zeg maar rap iets over die grote broers van ze, Amnesty International ! Dan zijt ge hier voor eeuwig welkom. Zeg, misschien wil uwe pa d'r ook wel bijkomen.

BERNARD : (hevig geschrokken) Nee, nee, nooit ! Mijne pa ? Onmogelijk ! Uitgesloten ! Maar... (pauzeert) 'k zal eens rap iets zeggen om mij hier in te werken zie !

Hierna gaan beiden achter mekaar staan, Désiré voorop natuurlijk, en zij doen een rondedans 'in ganzepas' achter mekaar, rond de kamer. Terwijl zij zo'n keer of vijf de ronde doen, scanderen zij steeds opnieuw hun leus :

"Onze leus in 't harte geldt :

Onze vlag dekt geen geweld !"

Na drie, vier rondjes (aantal bij de repetitie scherp te tellen) vallen beiden puffend en hijgend op de sofa. (Hoe meer rondjes hoe echter uiteraard dit puffen en hijgen zal overkomen) Zij wrijven demonstratief hun voorhoofd af met een héél erg grote handdoek, daar vooraf uiteraard gedeponeed (op de divan). Elk gebruikt zijn kant van de handdoek, doch na enige tijd

(geschat op 1 minuut) loopt er evenwel iets mis ! Ineens blijkt mijnheer Straatlopers namelijk - spontaan - méér en méér het overgrote deel van de handdoek naar zijn kant toe te halen. Dit leidt aanvankelijk tot verwondering bij Désiré, daarna een iets verregaander verbijstering en tenslotte reactie. Désiré pakt beetje bij beetje van de handdoek terug naar zijn kant, maar Straatlopers werkt fluks tegen, er ontstaat een waar handdoekgevecht. Beiden staan nu recht en aan hun eigen kant trekken ze verbeten om de handdoek in 't eigen bezit te krijgen. Nu begint Tina ineens te zingen:)

TINA : Vrede, vrede in het veld ! In mijn handdoek geen geweld !

(Kwaad en verbolgen deelt Straatlopers een mep uit aan Désiré, en verdwijnt van het toneel nadat-ie nog uitroept :)

STRAATLOPERS : Dat Kapot Kanon hé Vanderpluimen, ze moesten u ermee afschieten !

(Nauwelijks heeft Straatlopers het toneel verlaten of Bernard herverschiijnt met een grote kartonnen doos waarop in overgrote letters de benaming T.V. te lezen is.)

ZENOBIE : (die gaan zitten is tijdens het handdoekgevecht, roept verwonderd uit) Awel, Bernard, wat zullen we nu krijgen ? Zijt ge daar al met uwen televisie ?

BERNARD : Madame Zenobie, vanaf dezen avond kunt ook gij kijken naar de burens van Sinja Mosa's zonen en dochters !

(Bernard plaatst de doos op tafel. Tina, Désiré en Zenobie komen er samen rond staan, het doek valt !)

(Uiteraard betreft het in werkelijkheid een lege doos, men suggereert echter, op 't ogenblik dat het doek valt, dat er zich een televisietoestel in bevindt. Dit toestel, bijvoorbeeld een draagbaar of oud TV-tje, wordt wel daadwerkelijk ergens goed zichtbaar geplaatst voor aanvang van 't volgende bedrijfje.)